

ТОНЯ ТРАЙКОВА

ГОСТ

chitanka.info

Той стъпва безшумно в съня ми и някъде сяда
с притулен под веждите поглед и дълго седи
и знам, че не е само сън и не е само сянка,
защото наяве от него остават следи.
Той, крясък на гларус и мирис на диви простори,
почтително сяда и гледа незнайно къде,
той страда за своята младост, но толкова горд е,
че с нищо и никога няма да се издаде.
И щом силуетът му тъмен с нощта се изгуби
и дрезгаво утрото светне, пробожда ме жал.
Та той е руина, защо ми е толкова хубаво...
Дано е за малко, дано, дано е за малко.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.